

Un continent târziu retrocedat

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Și iarăși vin castanii să ne certe
C-am mai lăsat o toamnă între noi
Cu buze gri și brațele inerte,
Cu ploile ce nu se-mpart la doi.

Ne dă cu rest această împărțire
Și anii trec, oricât i-am ignorat,
Cu întâlniri de gradul trei, iubire,
Pe-un continent târziu retrocedat.

Miroase iar a toamnă înserarea
Și ochii tăi mă caută prin burg
Nemărginiți de țărmul unde marea
Sărută cerul vieții în amurg.

- Trec zile în botine colorate
Și nopți de jad pe-aleile pustii,
Cu porți închise, geamuri ferecate,
Doar eu sub felinar aștept să vii

Cu toamna gri pe-un continent de piatră
Târziu retrocedat, într-un poem,
S-aprindem focul celt în vechea vatră
Să-ți fiu destin, pereche sau blestem,

Pe-un țărm de timp să cad într-o genune
Să mă scufund în ochii tăi căprui,
Că ești frumoasă ca o rugăciune,
Și fructul tău e dulce amărui.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș